

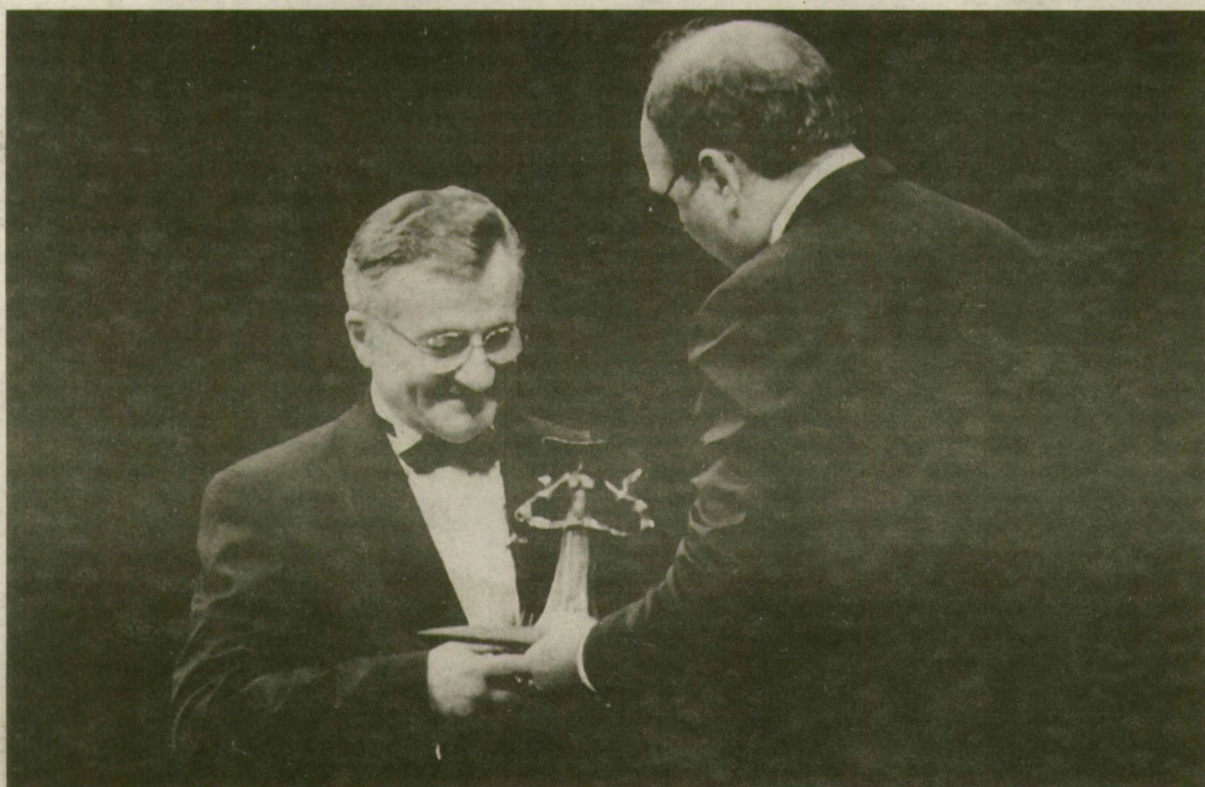
Gálaest a színházban

Eddig tíz alkalommal történt meg, hogy a város javára rendelt alapítvány színvonalas művészeti gálaműsorral tisztelte meg mindazokat, akik tetteikkel szolgálták Szeged felemelkedését. A Szegedért Alapítvány díjait ma, szombaton este tizenegyszer veszik át az arra érdemesek: Bihari Vilmos a fődíjat, Mészáros Rezső a tudományos, Novák András a művészeti, Kovács László a társadalmi-állampolgári kuratórium kitüntetését.

A civil szervezet 1989 óta az alkotói érdemek elismerésével és a fiatal tehetségek támogatásával szolgálja és gazdagítja Szeged tudományos, kulturális, művészeti, társadalmi és állampolgári létét, erősíti lakóinak hagyomány- és értéktiszteletét, ci-toyen-tudatát. Évtizedes hagyományához híven a ma esti, nagyszínházi díjátadási gálaműsorral tévéfelvétel kísérel, s a programot egyenes adásban közvetíti a városi televízió. Ezúttal Bárdos András lesz a házigazda, ünnepi köszöntőt a soros alapítványi elnök, Lednitzky Péter mond. A gálaprodukción fellép Bács Ferenc színművész, Dobsa Sándor zongoraművész, Gregor József operaénekes, Halász Judit színművész, Molnár András operaénekes, a Molnár Dixieland Band, Onczay Csaba gordonkaművész, Szecsődi Ferenc hegedűművész, Szendrőnyi Katalin operaénekes, a Szegedi Szimfonikus Zenekar Gyügyi Sándor vezényletével, Szőgi Csaba és Tanács István táncművészek, Vajda Júlia operaénekes. A gála rendezője Korognai Károly, a színház igazgatója.

Az alkalomból az eltelt évtized díjazottjainak névsorával, a most kitüntetettek bemutatásával, az elnök interjújával, alábbi összeállításunkkal a Szegedért Alapítvány a városnyinál tágabb körben is kisugárzó értékeit dokumentáljuk.

A teljesítményt elismerjük, a tehetséget támogatjuk Lednitzky Péter az alapítványról

Tavaly Füzesi Kristóf gyermeksebész vette át a fődíjat az alapítvány soros elnökétől, Debreczeni Páltól. (Fotó: DM-archív)

A Szegedért Alapítvány tizedik évében, tavaly nyáron az ötletgazda alapítótól, Debreczeni Páltól vette át a soros elnöki tisztet Lednitzky Péter. Akkor a Dél-magyarországi Távközlési Részvénytársaság (Déltáv Rt.) vezérigazgatója volt, jelenleg a Vivendi Telecom Hungary kormányzati és külkapcsolatokért felelős igazgatója.

– Bár az ön által képviselt cég nem is létezett az alapításkor, 1996 óta a Déltáv Rt. tagja az alapítvány legfőbb szervének, az elnökségnek. Miért vitték magukra ezt a gondot?

– Nem merném egyértelműen gondnak nevezni. Ez egy feladat, ami éppúgy gondtal és örömmel jár, mint mindegyik másik. Voltak „önző”, gyakorlatias szempontjaink, racionális érveink, és vol-

tak kevésbé „kemény”, talán szubjektívnek mondható megfontolásaink. Kezdem ez utóbbiakkal, mert szimpatikusabb számomra. Úgy vélem, egy gazdasági szervezet, egy cég menedzsmentjének hasonlítanak a céljai a Szegedért Alapítvány céljaihoz – a teljesítmény-központúság tekintetében. A Déltáv Rt.-nél legalábbis azt valljuk, hogy a kimagasló teljesítmény olyan érték, amelyet el kell ismerni, meg kell becsülni; azokat a személyeket, akik tehetségük, képességeik alapján kiemelkednek a többiek közül, támogatni, ösztönözni kell. Kétségtelenül azt is számba vettük, hogy olyan civil szervezetről van szó, amely Szeged legkülönbözőbb, de egyként a városért valamit tenni igyekvő és tenni képes erőit fogja össze. Az alapítvány szervezetei, az elnökség, a kuratóriumok, továbbá a támogatók és a díjazottak közösségei sokszínűek,

Lednitzky Péter: támogatni, ösztönözni kell a tehetséget. (Fotó: Schmidt Andrea)

a városi lét minden területét képviselik, vagyis ezek olyan civil fórumok, amelyek alkalmasak a gazdaság, az üzlet, a tudomány, a kultúra, a művészet és a közelet szereplői közötti párbeszédre. Nem mindegy, hogy egy gazdasági szervezet milyen közegben tevékenykedik. Úgy vélem, a kör-

nyezet szellemiségének formálására használt direkt eszközökön túl az ilyen, közvetett lehetőségeket is fel kell használnunk. De akkor sem mondok túl nagy szavakat, ha azt állítom: mint a térség egyik kiemelkedő gazdálkodó szervezetének, a Déltáv Rt.-nek a vezetője bizonyos fele-

lősséget éreztem ennek a szellemi közegnek az alakulásáért. Mindezek mellett azt sem tagadhatom, hogy kifejezett marketingértéke is van egy ilyen alapítványi szerepvállalásnak: ahogyan mi részt veszünk az alapítványi munkában, az visszatér a Déltáv Rt. arculatára. Meggyőződésem, hogy előnyösen formálja.

– Soros elnökként milyen tapasztalatokat szerzett az alapítvány működéséről?

– Ritkán tapasztalható elkötelezettség munkál mindazokban, akik önkéntesen dolgoznak az alapítványi szervezetekben, elnökségben, kuratóriumokban, felügyelőbizottságban. Minden bizonnyal ez segít abban, hogy a viták, amelyek megelőzik a döntéseket, mindig felelősségteljesek, tárgyszerűek. Bevetett, természetes dolog a más vélemény és a személyiség tiszteltetben tartása. A tíz év alatt sikerült megőrizni az alapítvány civil jellegét, függetlenségét, működésében a nyilvánosság kontrollját. Ezek is értékek – természetesen az alapítványi célok megvalósulása, az alkotó erő és a tehetség elismerése és támogatása mellett.

– Talán „új kihívásokra válaszol” az alapítvány az idén, azzal, hogy egy nagyvállalat vezérigazgatójának adja a fődíjat?

– Ha arra gondol, hogy ezután cégeket fogunk díjazni, vagy ha arra, hogy valamiféle divatkövetésből menedzsereket tüntetünk ki – téved. Nem vállalatot, hanem egyéni teljesítményt díjazunk, ezúttal Bihari Vilmos teljesítményét. A Pick Rt. vezérigazgatója egy rendkívül sikeres életpályát futott be, egyugyanazon a munkahe-lyen valósított meg nem hétköznapi szakmai karriert. A gazdaságban kifejtett kiemelkedő teljesítmény ugyanolyan érték a szemünkben, mint az élet bármely más területén létrehozott alkotás. S. E.

Elismerések (1990-1999)

Fődíjasok:

Szőkefalvi-Nagy Béla
matematikus
Gregor József
operaénekes
Ilia Mihály
irodalomtörténész
Varga Mátyás
dizslettervező
Straub F. Brunó
biokémikus
Péter László
irodalomtörténész
Trogmayer Ottó
régész
Tóth Béla
író
Venetianer Pál
biokémikus
Füzesi Kristóf
gyermeksebész

A tudományos kuratórium díjazottjai:

Barabás Zoltán
növénynevelő
Grasselly Gyula
geokémikus
Alföldi Lajos
genetikus
Simon Miklós
bőrgyógyász
Tandori Károly
matematikus
Telegy Gyula
kutatóorvos
Kristó Gyula
történész
Ferenczy Lajos
mikrobiológus
Bor Zoltán
fizikus
Németh András
urológus

A művészeti kuratórium díjazottjai:

T. Nagy Irén
művésztanár
Szecsődi Ferenc
hegedűművész
Kass János
grafikusművész
Mentes József
színművész
Nagy Albert
néptáncművész
Baka István
költő
Karikó Teréz
operaénekes
Berdál Valéria
operaénekes
Király Levente
színművész
Juronics Tamás
balettművész

A társadalmi-állampolgári kuratórium díjazottjai:

Farkasinszky Terézia
pszichiáter
Gyulay Endre
megyes püspök
Darvas Tamás
éptész
Nikolényi Gábor
tanár
Liebmann Béla
fotóművész
Szőke Péter
rendőrkapitány
Molnár Amália
gyermekorvos
Keszthelyi Béla
főgyógyász
Ónody Sarolta
pszichiáter
Csizmazia György
ornitológus

A 2000. év alapítványi díjazottjai

A fődíjas:
BIHARI VILMOS,
a Pick Rt. vezérigazgatója

A társadalmi-állampolgári kuratórium díjazottja:
DR. KOVÁCS LÁSZLÓ
szülész-nőgyógyász professzor

A tudományos kuratórium díjazottja:
DR. MÉSZÁROS REZSŐ
geográfus professzor,
a Szegedi Tudományegyetem rektora

A művészeti kuratórium díjazottja:
NOVÁK ANDRÁS
festőművész

Tősgyökeres szegedi – csak az egyetemi évei alatt élt távol szülővárosától. A közgazdasági egyetemi diploma megszerzése után a Pick Szeged Rt. jogelődjénél helyezkedett el üzemszervezőként. Végigjárta a ranglétrát, 1990 óta a cég vezérigazgatója. Irányításával a Pick Szeged Rt. a magyarországi gazdasági rendszerváltás mintapéldáját adta: a cég privatizációja, a hazai és nemzetközi tőzsdén való megjelenése, piaci térhódítása, termékeinek minősége egyaránt elismerésre méltó. Szeged legsikeresebb gazdálkodó szervezetét az egész világon ismerik és elismerik. Több mint kétezer ötszáz embernek biztosított stabil munkahelyet, a városnak pedig több száz millió adóforintot.

A cég sikere nem kis részben Bihari Vilmos felkészültségének, munkájának köszönhető, vagyis személyes siker is. A vezérigazgatónak a szülővárosa iránti felelősségérzete is megnyilvánul abban, hogy a Pick Rt. Szeged szellemi életének legnagyobb mecénása, az egészségügy és a sport támogatója.

Szombathelyi születésű, Pécsen szerezte orvosi diplomáját, majd a Szegedi Orvostudományi Egyetem Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikáján kezdett dolgozni. Négy évtizede itt gyógyít, tanít és kutat. 1983 óta egyetemi tanár, 1990-től az elmúlt esztendőig ő volt a klinika igazgató professzora. Kovács László kiemelkedő hírnevet és nemzetközi tekintélyt szerzett a szegedi klinikának: a vezetésével több mint negyedszázada itt működik a WHO-nak, az ENSZ Egészségügyi Világszervezetének egyik európai központja. Ennek szervezésében 1993-ban Szegeden tartották meg azt a nemzetközi kongresszust, amelynek Kelet-Európa reprodukciós egészsége volt a fő témája, s amelynek anyaga „Szegedi Deklaráció” elnevezéssel máig a térség legátfogóbb, etalonnak tekintett tanulmánya.

Nemzetközileg is számontartott kutatói teljesítménye mellett széles körben elismert gyógyító tevékenységet végez.

A díjjal a kiemelkedő tudóst és tudomány-szervezőt, a realitásokkal józanul számoló, nemzetközi és hazai kapcsolataival Szegedet fejlesztő professzort tünteti ki az alapítvány.

A makói születésű Mészáros Rezső négy évtizede él Szegeden: itt végezte egyetemi tanulmányait, alma materében lett a gazdaságföldrajz oktatója, a földrajztudomány doktora. Kutatási témái a település- és területfejlesztéshez kapcsolódnak: 132 tanulmányt, két önálló kötetet és több könyvrészletet publikált. Rendszeresen hívják előadónak hazai nemzetközi konferenciákra, számos tudományos társaságban, köztük a londoni székhelyű Regionális Együttműködések Szervezetében dolgozik. Tudománysszervezői tevékenysége szerteágazó: több mint tíz évig volt a Szegedi Akadémiai Bizottság tudományos titkára. A JATE Természettudományi Kar dékánja, majd a JATE rektora lett. 2000 januárjától ő az integrált Szegedi Tudományegyetem rektora és ellátja a Magyar Rektori Konferencia elnöki teendőit is.

A festészetnek szinte minden ágában otthon van. Táblaképek, pannók, falképek – szabadtéri díszletek. Ez utóbbi műfaj gyakorlására nemigen találhatott volna jobb helyet Szegednél – 22 éven át állandó alkotója a Szabadtéri Játékoknak. Közel egy évtizedig tanított a tanárképző főiskolán. „Az a feladatom, hogy meglássam a szépet, az értelmeset; kutatok, az igazat akarom tudni” – fogalmazta, mintegy hitvallásként a Szegedi festők című kiadványban. Ennek megfelelően, miközben alkotott és tanított, maga is tanult, járta a világot. Járt minden szomszédos országban, a tengeren túl, az Egyesült Államokban, Németországban, Görögországban, a volt Szovjetunóban, a skandináv országokban. Amit tanult? A tragikumra való hajlam éppolyan hitetlen jelenik meg festészetében, mint a női test szépségének ezerféle láttatásával – az életöröm. Bravúros ecsetkezelése, színeinek, tónusainak gazdagsága a legnagyobbak közé emelik.